

מכללת הרצוג-גושע עזיזו

ימי עיון בתנ"ך

קץ תשע"א

בס"ד

חוון ישעהו (ישעהו פרק א' - הפטרת שבת חזון) – הרב אוריאל עיטם

מערכה א':

חiar העם החוטא:

א. חזון ישעהו בנו-אמוץ אשר חזה על-יהודה וירושלם בימי עזיהו יונתן אחז יחזקיהו מלכי יהודה: ב. שמעון
שםים והazziyi ארץ פ' ח' דבר בנים גדלי רומי מתי וهم פשען ב': ג. ידע שור קנה וקמאר אבוס בעליו
ישראל לא ידע עמי לא התבונן: ד. היה גוי חטא עם בגד עזון צרע מרעים בנים משחיתים עזבו את-ה' נאצ'ו
את-קדוש ישראל נזרו אחר:

העונש:
ה על-מה תפנו עוד תוסיפו סרה כל-ראש לחלי וככל-לבב דמי: ו. מפ-רجل ועד-ראש אין-בו מותם פצע וחבורה
ומכה טריה לא-זרו ולא חבשו ולא רכבה בשמן: ז. ארצתם שטחה עריכם שרפות אש ארמתכם לנגריכם זרים
אללים אתה ושממה מהפה נזירים: ח. ונוטרה בת-צין כספה בברם מלאונה במקשה כייר נזורה:

דבר-העם:
ט. לולי ה' צבאות הוציא לנו שריד קצת כסdem הינו לעמלה דמים:

תגובה ה':

א. שמעו דבר-ה' קציני סdem האזינו תורת אלקינו עם עמלה: א' למ-לי וב-זחיכם יאמר ה' שבעתי עלות
אללים וחלב מריינים ודם פרים וכבשים ועתודים לא קפוצתי: ב'. כי תבוא לראות פני מי-בקש זאת מידכם
רמס חצרי: ג'. לא תוסיפו הביא מנות-שוא קטרת תועבה היא לי חוץ ושבות קרא מקרה לא-אוכל און
ועצירה: ד'. טדשיכם ומוציאיכם שנאה נפשי הוי עלי לטרכ גלאתי נשא: ט' ובפרשכם פפיקם אעלים עיני
מכם גם כי-תרבו תפלה אינני שמע זיכיכם דמים מלאו:

קריאה להשובה:
טו. רחצו הצעו הסירו רע מעליכם מגיד עני חדרו הגע: י. למדו היטיב דרשי משפט אשרו חמוץ שפטו
יתום ריבו אלמנה: י' לכוב-נא ונכחיה יאמר ה' אם-יהוו טפאייכם פשנים פשלג ילבינו אם-יאקימו בתולע
פצ'ר יקייו: ט' אם-תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: כ' ואם-תמאנו ומריתם חרב תאכלו פ' פ' ה' דבר:

מערכה ב':

קינה:

א. איך קיתה לזוֹה קריָה נאמנה מלאתי משפט צדק ילוּ בָה ועטה מראחים: ב. בְּסַפְקָה מֵיה לְסִיגִים סְבָאֶך
מהול בפ'ם: ג. שׁוֹרִים וְחַבְרִים גְּנִיבִים בְּלוּ אֲהָב שָׁחֵד וְרַדְך שְׁלִמְנִים יְתוּם לֹא יְשַׁפְטוּ וּרְבָּאֵלְמָנָה לֹא-
יבוא אליהם:

פתחון:
כ' לבן נאים האדון ה' צבאות אביר ישראל הוא אונם מצרי ואנקמה מאובי: כה וASHIBA ידי عليك ואחרך
פבר סיכון ואסירה כל-בדילך: ז' וASHIBA שפטיך בבראשנה ויצחק בתקלה אתרין-גן יקרא לך עיר הצדק
קרייה נאמנה: ט' ציון במשפט תפסה ושבה בצדקה:

עונש החוטאים:

כו. ושבר פשעים וחטאיהם יחו וענבי ה' יכלו: כט כי יבשו מאילים אשר חמוצים ותחפרו מהגנות אשר
בחורגים: ל. כי תהיו קאלה נבלת עליה וגנבה אש-רים אין לה: לא ותיה החתון לנערת ופעלו לביצוע ובערז
שגיים יתחדו ואין מקביה:

הרמזים בחוון ישעהו:

(א)	האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמר פי
(ד')	הצור תמים פועלו
(כ'')	כל דרכו משפט
(ה')	אל-אמונה (...) בנים לא אמון בם (כ'')
(ו'')	שחת לו
(ו'')	הלא הוא אביך קן (וועוד בייטויי אב-בן רבים)
(ז'')	בינוי שנות דור ודור
(כ'')	אסתרירה פני מהם
(כ'')	לولي כעס אויב אגור פן ייכרו צרימו.. אשיב נקם לצרי.
(ל'')	מגפן סדום גנים ומשדים עמורה